

Column van Rita Verdonk (van website Trots op Nederland)

19 mei 2011 | Ik ben gek op bont

Bont wordt gemaakt van de huid van pelsdieren. Dat zijn beesten die speciaal worden gefokt voor hun prachtige huid.

Er zijn ongeveer 170 pelsdierbedrijven in ons land. Vaak zijn dat familiebedrijven die van vader op zoon of dochter zijn overgegaan. In de loop van de tijd zijn deze bedrijven steeds meer geprofessionaliseerd en hebben ze wereldwijd de hoogste normen voor het welzijn van de dieren. De huiden van pelsdieren worden bijvoorbeeld gebruikt om bontjassen en mutsen van te maken. In allerlei kleuren en bewerkingen afhankelijk van wat er in de mode is. Heerlijk in de winter. Fijn dat we pelsdierhouders hebben.

Doch, daar denkt een kleine groep mensen in Nederland anders over. Een club als bijvoorbeeld “het dierenbevrijdingsfront” is al jaren bezig om de pelsdierhouderij in een kwaad daglicht te stellen. Die doen net alsof de beestjes met z’n tienden in een kooitje zitten en gemarteld worden. Flauwekul! Maar wat is het gevolg? Deze kleine groep mensen beslist in “het land van de vrije keuze” dat er geen bont gedragen mag worden. Ook al vindt 57% van de Nederlanders dat de pelsdierhouderij gewoon mag blijven bestaan als het welzijn van de dieren maar op orde is.

In de Tweede Kamer is besloten dat er een eind moet komen aan het fokken van pelsdieren (daar laten ze zich ook weleens leiden door een groepje betweters). Gebruikelijk is dat er bij zo’n beslissing een afkoopregeling hoort. Helder en duidelijk in bedragen en termijnen. Die is er echter niet. Dat betekent dat al die pelsdierhouders niet weten waar ze aan toe zijn. Niet kunnen investeren, want banken geven geen leningen meer. Niet weten hoe lang hun bedrijf nog bestaat, slapeloze nachten hebben.

In ons land is dierenwelzijn langzamerhand belangrijker dan mensenwelzijn.